

LLIBERT TEIXIDÓ

Algunes de les obres del Prado exposades a la **Universitat de Barcelona**

El Prado revoluciona la gestió de les tres mil obres cedides per reforçar-ne el caràcter nacional

L'alternativa als 'miniprados'

J. BARRANCO / T. SESÉ
 Madrid / Barcelona

Un museu nacional ho és de tota la nació i la nació no té un únic codi postal", va sentenciar ahir Miquel Iceta per tancar la presentació de Prado Extendido, el gran projecte que acabava de llançar el Museu del Prado i que suposa una enorme reordenació dels seus immensos fons deixats per tota la geografia espanyola. El projecte vol aprofitar les 3.448 obres que té dipositades a 279 institucions, que en molts casos es van enviar a partir del 1860 sense cap criteri lògic i fins i tot

La UB, la institució no museística amb més nombre d'obres dipositades (56), li dedica una publicació

dormen als magatzems de les institucions receptores, per donar-los nova vida.

Miguel Falomir, director del Prado, espera que els propers anys milers de quadres i escultures trobin una millor col·locació que on estan ara, on moltes vegades es van enviar, va subratllar, en espera de construir un macromuseu a Madrid. I probablement per aquest motiu, "perquè no s'encaterinessin amb les peces, es van enviar obres d'artistes valencians a Galícia o d'extremenys a Castella-la Manxa, cap al lloc d'on eren". Ara se'ls preguntarà si els interessen, quines i si les exposen.

Amb les respostes podran fer el que ja van provar en un projecte pi-

lot amb el Museo de Bellas Artes d'Oviedo i el Museu de Belles Arts Gravina d'Alacant, que han rebut obres emmagatzemades en altres comunitats i que volien exposar: Alacant ha rebut 28 obres de mestres alacantins que els han obligat a expandir el centre. Per la seva part, el Museo de Bellas Artes de Coruña ha rebut 24 obres de Sotomayor que ara "són un dels atractius més importants del museu".

A Madrid hi ha dipositades 1.301 obres, a Andalusia n'hi ha 386, a Galícia 334, a Catalunya 250... Justament un museu català, el Víctor Balaguer de Vilanova i la Geltrú, ha estat el que ha donat algunes de les idees que presidiran el programa Prado Extendido, ha assegurat Falomir: "Va ser dels primers que va rebre obres i sempre han estat molt conscients del que tenien, sempre n'han estat orgullosos, han fet activitats al voltant, publicacions i una sala dedicada al Prado".

I és un altre centre català, en aquest cas la **Universitat de Barcelona (UB)**, la institució no museística que compta amb el major nombre d'obres (56), d'autors com Eugenio Cajés, Jan Both, Luca Giordano, Bartolomé Pérez o Matteo Gilarte. Van arribar entre el 1877 i el 1882, i avui formen part de la identitat del seu edifici històric. Un patrimoni de què pot gaudir tothom, a més de docents i estudiants, en les visites que organitza la universitat, que vol contribuir a la seva difusió amb un volum presentat ahir, *Las pinturas de la Universidad de Barcelona (I). El depósito del Museo del Prado*, coordinat per Silvia Canalda i Ramon Dilla.

Per a Falomir, crear "Miniprados per tot Espanya no és assumible", però amb aquest projecte satisfà la seva vocació nacional "sense perjudicar el Prado. Cap de les obres penjades al Prado no en sortirà".●